

DACIÓ DE TRES PECES DE JUJOL EN PAGAMENT DE L'IMPOST DE SUCCESSIONS I DONACIONS

Joan Pau Jover Santiñà, nét del marxant Pere Mañach, ha cedit avui al MNAC quatre peces de l'arquitecte modernista Josep Maria Jujol en pagament de part de l'impost de successions. L'acte de dació ha estat presidit pel conseller d'Economia i Finances, Antoni Castells, i el president del patronat del MNAC, Narcís Serra. La dació és una fórmula prevista a la Llei del Patrimoni Històric espanyol que permet que els contribuents paguin els impostos a través d'obres d'art amb un valor històric reconegut. Tot i que és una fórmula poc utilitzada, des de l'any 1997 a Catalunya s'han fet tres dacions que han permès incorporar al patrimoni cultural públic importants peces i posar-les a disposició de la ciutadania. Així, per exemple, la dació d'una part important de la col·lecció de peces de pell de la família Colomer Munmany va contribuir decisivament a la creació del Museu de l'Art de la Pell de Vic.

Les peces que des d'avui s'han incorporat al fons del MNAC són obra de Josep M. Jujol, arquitecte contemporani de Gaudí i col·laborador seu habitual. Les obres són un escriptori i arxivador de partitures de fusta de pi lacada i policromada i construït pels Tallers Comas, un tinter de bronze, una cadira de menjador i una tauleta de centre.

Al voltant dels anys 20, Pere Mañach, conegut activista cultural i, durant una època, marxant de Pablo Picasso, va tornar a Barcelona després de passar una temporada a París. En fer-se càrrec del negoci familiar, va encarregar a Josep M. Jujol la decoració interior i exterior de la seva botiga de panys i caixes fortes del carrer Ferran de Barcelona. Poc després també li va encomanar la decoració del seu pis de casat. L'any 2005, un dels seus néts, Joan Pau Jover Santiñà, va comunicar a la Generalitat el seu interès a pagar part de l'impost de successions i donacions amb peces heretades del seu avi. Algunes d'aquestes peces havien estat exposades ja el 2002 coincidint amb l'any Gaudí.

La Llei del Patrimoni Històric i el Reglament General de Recaptació estableixen el procediment a seguir en casos de dació. Fins l'any 2002, només era possible liquidar determinats impostos mitjançant aquest fórmula: IRPF, patrimoni, successions i donacions i societats. A partir del 2002, es poden pagar tots els tributs a través d'aquest procediment. La Junta de Qualificació, Valoració i Exportació de Béns del Patrimoni Cultural de Catalunya és l'òrgan encarregat de l'acceptació i valoració de les peces que s'ofereixen. La propietat de les obres d'art passa a ser de la Generalitat i passen a formar part del fons patrimonial. En el cas de la dació de Joan Pau Jover, les obres s'exposaran al MNAC, que ja havia manifestat el seu interès en aquestes peces. La incorporació d'aquest mobiliari permetrà crear un espai dedicat a aquest arquitecte modernista.

Les dacions: alguns precedents

L'ús de les dacions com a forma de pagament dels tributs és una pràctica poc habitual. No obstant això, és un tràmit previst per la legislació actual i a Catalunya hi ha hagut altres

casos. Tots ells han permès ampliar el patrimoni cultural i han possibilitat que obres d'important valor cultural hagin passat de l'àmbit privat al públic.

La família Colomer-Munmany va abonar determinats impostos a l'administració catalana fent una dació de diferents objectes relacionats amb el treball de la pell. En concret, la Generalitat va rebre cordovans i guadamassils de notable interès històric que avui formen part de la col·lecció Andreu Colomer Munmany que s'exhibeix al Museu de l'Art de la Pell de Vic.

Els germans Sagarra-Trias també van complir amb les seves obligacions tributàries a través d'una dació. En aquest cas, la generalitat va incorporar al seu catàleg de patrimoni cultural part d'un retaule atribuït al mestre Girard que consta de quatre compartiments i que data de finals del segle XV.